

РОЗДІЛ 5. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД РОЗВИТКУ
ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ДИСЦИПЛІН
ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНОГО ЦИКЛУ

УДК 378.147

DOI 10.5281/zenodo.14601141

О. М. Драшко

ORCID ID 0000-0002-9823-5101

Криворізький державний педагогічний університет

**ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ – ЦІЛЬ І РЕЗУЛЬТАТ ПІДГОТОВКИ
МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЇ В УМОВАХ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ**

У статті розглядається професійна компетентність як ціль і результат підготовки майбутніх учителів технології до творчої педагогічної діяльності в умовах технологізації університетської освіти; обґрунтовується стратегія і методологічна основа організації освітнього процесу, оновлення змісту спеціальних дисциплін, як важливого чинника формування професійної компетентності особистості; конкретизуються структура цього складного особистісного утворення і функції її структурних компонентів (мотиваційно-ціннісного, змістовно-моделюючого, конструктивно-діяльнісного, рефлексивно-презентативного); розкрито особливості проєктної діяльності, методики, технології та технологічно-методичного інструментарію, їх впливу на формування професійної компетентності, як важливого чинника творчого зростання особистості в умовах закладу вищої освіти.

Мета статті полягає у визначенні передумов, змісту та специфіки формування професійної компетентності майбутніх учителів технології в системі професійної підготовки в університетській освіті.

Передумовою раціональної організації професійної підготовки є її структурування на основі особистісно-орієнтованого, змістово-процесуального, компетентнісного, креативно-діяльнісного і технологічного підходів. Ці підходи є методологічною основою формування професійної компетентності майбутніх учителів технології. Особистісно орієнтований характер підготовки забезпечує формування професійних якостей особистості, здатності до самоорганізації, саморозвитку, самоствердження в ситуаціях професійної спрямованості, без яких не можлива успішна педагогічна діяльність.

Результати дослідного навчання підтвердили можливість спеціальних дисциплін, інноваційних технологій, проєктної діяльності у формуванні професійної компетентності майбутніх фахівців у спеціально створених умовах професійної підготовки, оновлення її змісту, методики і технології, використання технологічно-методичного інструментарію, що позитивно впливає на професійне становлення студентів в системі університетської освіти.

Ключові слова: професійна підготовка, спеціальні дисципліни, проєктна діяльність, інноваційні технології, професійна компетентність, педагогічні умови.

Постановка проблеми. Одним із напрямків у розвитку сучасного суспільства є технологізація освіти, яка є важливим ресурсом якості, провідним чинником розумового розвитку особистості, формування професійної компетентності й розвитку творчого потенціалу майбутнього фахівця. Освіта, будучи важливим ресурсом професійного становлення фахівця є стратегічним ресурсом забезпечення конкурентоздатності держави на міжнародній арені і благополуччя людей [1].

Особливості підготовки майбутніх учителів технології потребує пошук шляхів модернізації її змісту, методики і технології, інструментально-методичного оснащення, що забезпечує продуктивність освітнього процесу і його впливу на професійне становлення кожного його учасника. Підвищення вимог до рівня професіоналізму учителів технології актуалізує проблему розробки та впровадження цілеспрямованої педагогічної системи

технологічної підготовки їх в умовах закладу вищої освіти. Одним із важливих напрямів реформування професійної освіти є оновлення змісту професійної підготовки, пошук внутрішніх ресурсів підвищення якості спеціальних дисциплін в формуванні фахівців з інноваційним, креативним мисленням і готовності до нестандартної практичної діяльності.

Аналіз актуальних досліджень. Обґрунтування теоретико-методичних засад професійної підготовки майбутніх учителів технології передбачає опрацювання дотичних до цієї проблеми досліджень українських і зарубіжних учених, (Н.Бібік, В. Бондар, Н. Гузій, Н. Кічук, Л. Кондрашової, Л.Мартинець та ін.); теоретико-методологічні основи професійної освіти (І. Бех, М. Євтух, М. Кондрашов, С. Ніколаєнко, В. Приходько та ін.); проблеми професійної підготовки фахівців у постійно змінних умовах сучасного світу (А. Meletsinek, F. Weinert, Ed. Short, G. Öztürk, та ін). Тому, професійна підготовка майбутнього вчителя технології, як компетентного фахівця, потребує відповідної спеціальної структури, яка базується на змістово-процесуальному, креативно-діяльнісному, компетентнісному і технологічному підходах.

Проблему оптимізації підготовки спеціаліста на сьогодні трактують по-різному. Так, О. Жабенко акцентує увагу на наявності спеціальної освіти, широкої ерудованості та постійному підвищенні науково-професійної підготовки фахівців; Д. Закатньов бачить необхідність поєднання професійної підготовки зі здатністю суб'єкта виконувати завдання й обов'язки в щоденній діяльності, М.Кондрашов обґрунтовує необхідність технологізації професійної підготовки [4, 5, 9].

Вивчення проблем удосконалення професійної підготовки педагогічних кадрів, сучасна педагогічна теорія і практика педагогічної системи професійної підготовки майбутніх учителів технології в умовах технологізації освіти потребує вдосконалення. Це актуалізує доцільність модернізації змісту спеціальних дисциплін, підвищення рівня їх практико-орієнтованої і технологічної спрямованості, як важливого ресурсу збагачення компетентності, творчого потенціалу особистості. Все це актуалізує необхідність пошуку шляхів й ресурсів оновлення змісту професійної підготовки з метою формування їх професійної компетентності в умовах технологізації освіти.

Мета статті полягає у визначенні передумов, змісту та специфіки формування професійної компетентності майбутніх учителів технології в системі професійної підготовки в університетській освіті.

Виклад основного матеріалу. Раціональна організація, оновлення змісту спеціальних дисциплін, використання інноваційних технологій в освітньому процесі слугує основою професійного становлення майбутніх учителів технології, формування їх професійної компетентності, яка зумовлює нестандартне виконання ними професійних функцій.

Передумовою раціональної організації професійної підготовки є її структурування на основі особистіно-орієнтованого, змістово-процесуального, компетентнісного, креативно-діяльнісного і технологічного підходів. Ці підходи є методологічною основою формування професійної компетентності майбутніх учителів технології. Особистіно орієнтований характер підготовки забезпечує формування професійних якостей особистості, здатності до самоорганізації, саморозвитку, самоствердження в ситуаціях професійної спрямованості, без яких не можлива успішна педагогічна діяльність. Компетентнісна парадигма спеціальних дисциплін слугує основою засвоєння базових компетенцій, що конкретизують теоретичні основи обраної професії, професійний кругозір і досвід виконання професійних функцій. Змістово-процесуальний аспект слугує гармонізації системи знання і процесу набуття професійних компетенцій. Креативно-діяльнісний характер професійної підготовки забезпечує перетворення професійних знань в інструмент практичних дій, способи розв'язання професійних проблем. Технологічний аспект підвищує адаптованість особистості до вимог технологічної освіти. На думку М.Кондрашова, ці методологічні основи професійної підготовки забезпечують виконання програм професійного розвитку, критичність мислення, здатність генерувати нові ідеї, використовувати професійні знання для розв'язання практичних завдань, бути мобільними і конкурентоздатними [5, с. 97].

Професійна підготовка майбутніх учителів технології, що спрямована на формування професійної компетентності, є залогом успіху і творчих досягнень в професійній праці. В науковій літературі сутність компетентності визначають неоднозначно. В соціально-педагогічному словнику за редакцією В.Радула «компетентність (лат. – *відповідність, здатність*) трактується, як психосоціальна якість, яка означає силу й упевненість, джерелом яких є відчуття власної успішності та корисності» [8, с. 114]. У енциклопедичному словнику «Освіта дорослих» В.Луговий розглядає її сутність, як «динамічну комбінацію знань, розуміння, умінь, цінностей, інших особистих якостей, що описують результати навчання за освітньою (навчальною) програмою» [7, с. 192]. На думку Т.Десятова, «компетентність є результат набуття компетенцій, які дають змогу якісно виконувати трудові функції, успішно засвоювати знання, швидко адаптуватися до змін у професійної діяльності упровадження компетенцій у компетентну діяльність» [7, с. 192].

Ми розглядаємо професійну компетентність, як складне особистісне утворення, яке дає змогу успішно перетворювати знання в практичні професійні дії, нестандартно вирішувати професійні проблеми на основі здобутих спеціальних компетенцій, розвитку професійних якостей й здатності до проєктної діяльності за допомогою технологій і технологічно-методичного інструментарію.

Процес формування цього складного особистісно утворення майбутніх учителів технології доволі динамічний і суперечливий, що зумовлює оновлення змісту професійної підготовки з обліком специфіки навчальних дисциплін, таких, як: практикум у навчальних майстернях, матеріалознавства швейного виробництва, технологія швейного виробництва, основи охорони праці, практикум з художньої обробки матеріалів.

Курс з дисципліни «Технологія швейного виробництва передбачає формування у студентів знань та вмінь з повузлової обробки швейних виробів. Вивчаючи даний курс студенти освоюють різноманітні технологічні способи обробки поясних, плечових виробів дитячого, жіночого, чоловічого асортименту; вивчають види робіт та обов'язкове дотримання технічних умов на виконання ручних, машинних, волого – теплових робіт; а також варіанти та способи усунення дефектів в даних виробках. «Практикум у навчальних майстернях» передбачає на основі отриманих знань з курсу «Технологія швейного виробництва» виконуючи послідовно прийоми і операції перейти до запланованого проєкту швейного виробу.

Сучасний розвиток швейної промисловості дає можливість студентам ознайомитись з сучасним автоматизованим процесом проєктування одягу, системою (САПР). Дана система САПР призначена більш для масового виробництва одягу, але її можна застосовувати і для малосерійного виробництва з надання індивідуальних послуг.

Впровадження даного устаткування прискорює темпи виробництва, підвищує його ефективність. Сучасні САПР одягу пропонують великий набір функцій і можливостей всіх етапів проєктування швейного виробу, починаючи зі створення ескізу моделі, побудову базової конструкції, а на її основі – модельної конструкції виробу; при необхідності – її переробку з урахуванням даних відповідно до фігури замовника; корегуванням відповідно тілобудови та асортименту одягу, та можливістю виконати примірku виробу на віртуальному манекені. Оскільки дана автоматизована система передбачає роботу на швейному обладнанні, то маємо за потребу звернути увагу на доцільність вивчення студентами курсу «Основи охорони праці», як обов'язкової складової професійної підготовки. У процесі ознайомлення з даним курсом студенти отримують компетенції для ефективної професійної діяльності, забезпечуючи оптимальне управління охороною праці та усвідомлення необхідності дотримання всіх заходів для гарантування безпеки праці.

Професійна компетентність майбутніх учителів технології виступає інтегральним особистісним утворенням, яке характеризується не лише професійними знаннями, вміннями, професійними якостями, а й здатністю реалізовувати технологічний аспект педагогічної діяльності, компетенціями в теорії технологізації навчання, вміннями у використанні інноваційних технологій, які забезпечують особистісно-діяльнісне вирішення проблем технологічної освіти.

Слушною є думка Р.Гуревич, що професійна компетентність фахівця виявляється у таких характеристиках підготовленості з охорони праці до здійснення діяльності як: аналіз результатів праці і технологічних процесі, професійних ситуацій і проблем, технічної документації завдань діяльності; організація праці; дотримання технічних і технологічних вимог і правил виробництва, рекомендацій, норм і вимог щодо фізіологічних, економічних, екологічних і ергономічних чинників забезпечення безпечних умов праці; своєчасне усунення технічних і технологічних порушень [2, с. 722]. Основними показниками професійної компетентності є: цілісність і системність знань, умінь і навичок; уміння використовувати їх в різних ситуаціях; оперувати знаннями як інструментом практичних дій; мати практичний досвід, способи, прийоми в досягненні запланованих результатів.

Стратегія професійної підготовки є спрямованість усіх зусиль, механізмів технологізації і технолого-методичного інструментарію формування професійної компетентності, як важливого ресурсу забезпечення якості вищої освіти. Механізм формування професійної компетентності є засобом підготовки майбутніх фахівців до практичної діяльності за допомогою ситуації технологічної спрямованості, яка об'єднує в собі взаємопов'язані дії, засоби, принципи, забезпечує ефективну реалізацію технолого-методичних рішень.

Пошук ефективних способів формування професійної компетентності майбутніх учителів акцентує увагу дослідників на можливостях проектного навчання, метою якого є не тільки освоєння освітніх програм, засвоєння бази спеціальних знань, а перетворенні їх в інструменти практичних дій при вивченні будь-якого предмета чи курсу. Проектне навчання – один із варіантів продуктивного формування професійної компетентності майбутніх учителів технології, метою якого є не засвоєння суми знань і не проходження освітніх програм, а реальне збагачення компетентного досвіду проєктування, моделювання, конструювання продуктивного виконання запланованого проектного завдання. Матеріал різних спеціальних дисциплін групується навколо комплексів-проєктів, які забезпечують активну взаємодію викладача і студентів в умовах різних форм педагогічної діяльності (семінарах, практичних заняттях, тренінгах, спрямованих на формування професійної компетентності як важливої характеристики педагогічного професіоналізму).

Це зумовлює необхідність проектної діяльності, в ході якої студенти разом з викладачем, виходячи зі своїх інтересів, проєктують вирішення, реалізацію запланованого завдання. Основою цього виду діяльності є педагогічне проєктування, моделювання й конструювання. В.Докучаєва, педагогічне проєктування розглядає як стан педагогічної діяльності, при якій відбувається створення нового в змісті, організації освітнього процесу [3].

Впровадження проектної діяльності в професійну підготовку на основі засвоєння спеціальних дисциплін вимагає інтегрованих знань і пошуку шляхів розв'язання професійних проблем. Результати запланованої діяльності дозволяють виконувати творчі завдання на основі отриманих компетенцій. У процесі проєктування швейних виробів важливе місце займає робота над ідеєю, конструювання ескізу, а можливо і моделей-аналогів. Процес починається зі створення «задуму кинутого вперед», тобто з задуму зі створення запропонованого виробу, врахування стилю, моди сучасного розвитку одягу.

Одної із форм проектної діяльності в програмі дослідного навчання були творчі проєкти, які передбачали розробку моделі, конструювання її змісту й шляхів реалізації, створення конструкторсько-технологічної документації, а також добір матеріалів, вибір інструментів, обладнання, визначення послідовності технології обробки деталей виробу, його зовнішнього оздоблення. Робота над проєктом з виготовлення швейного виробу потребує знань з визначення підбору швейного обладнання для волого-теплової обробки вузлів та цілісного виробу, пристосувань малої механізації.

Проєктування швейного виробу потребує знань з курсу «Матеріалознавство швейного виробництва», що включає аналіз таких факторів, як міцність, еластичність, водо- та повітропроникність, стійкість до зношування, а також можливості обробки і догляду за матеріалом. Всі ці аспекти є важливими для забезпечення якості та довговічності готового виробу.

Ми виходили з того, що продуктивність формування професійної компетентності студентів засобами проєктування, моделювання і конструювання залежить від того, як вони підготовлені до використання проєктних технологій в освітньому процесі. Цей тезис підтверджується О. Євсєвої, О. Полякової, О. Шраменко, які з позиції компетентнісного підходу обґрунтували необхідність набуття досвіду використання проєктних технологій з організації та змісту професійної підготовки студентів закладів вищої освіти. За визначенням О.Полякової і О. Шраменко, в процесі використання студентами проєктних технологій формуються рефлексивні знання, вміння і виробляються якості особистості, необхідні компетенції для вирішення професійних завдань [10, с. 56]. В Бербец, О. Коберник, В.Сидоренко обґрунтували необхідність сприятливих умов для самостійних розумових операцій, самостійного орієнтування в навчальному матеріалі, що під час організації проєктно – технологічної діяльності [6, с. 48]. Дійсно проєктні технології впливають на закріплення вмінь проєктування, моделювання і конструювання, як важливих способів випереджального відображення дійсності, процесу створення моделі (прообразу) передбачуваного об'єкта за допомогою компетенцій зі спеціальних дисциплін і технолого-методичного інструментарію.

При використанні різноманітних технологій акцентувалася увага на характері змін, які, з однією сторони, пов'язані з новим осмисленням, вдосконаленням того, що набуто вже студентом на теперішній час, а з другої сторони – зміни по відкриттю нових професійних граней «Я», які слугують показниками рівнів сформованості його професійної компетентності. У професійної підготовці цілі викладача й потреби студентів корелювали як між собою, так й загальними цілями освіти. Ця кореляція стимулює підвищення рівня сформованості професійної компетентності на основі засвоєння спеціальних компетенцій, навичок моделювання, проєктування і конструювання з використанням технологій та технолого-методичного інструментарію, що є запорукою досягнення ними позитивних результатів. V. Austin [11], M. Clement [12], A. Review [13], D. Ripley [14] акцентують увагу на практико-орієнтованій спрямованості підготовки, необхідності застосування різноманітних технологій, набуття досвіду нестандартної діяльності.

Програма дослідної роботи передбачала реалізацію професійної підготовки з метою формування професійної компетентності на основі засвоєння спеціальних компетенцій, практичних дій викладача й активної позиції студентів у проєктної діяльності, використання різноманітних технологій і технолого-методичного інструментарію. Після завершення програми дослідного навчання виявлено три рівня сформованості професійної компетентності. Результати подані у табл. 1.

Таблиця 1

Рівні готовності майбутніх педагогів до діагностичної діяльності після завершення формульального експерименту

№ п/п	Рівні компетентності	Кількість студентів, %	
		На початок дослідного навчання	Після завершення дослідного навчання
1.	Високий	11,2	48,6
2.	Середній	58,4	43,4
3.	Низький	30,4	8,0

За аналізом таблиці 1. видно, що кількісні показники рівнів професійної компетентності розподілилися таким чином: на початок дослідного навчання високий рівень готовності мали 11,2% студентів, середній – 58,4%, низький – 30,4%. Після завершення дослідної програми 48,6% студентів мали високий рівень компетентності, 43,4% – середній, 8,0% – низький. Програма дослідного навчання передбачала реалізацію професійної підготовки як процесу цілеспрямованої зміни особистості під активної участі студентів у проєктної діяльності, спрямованої на оволодіння методикою використання технологій і технолого-методичного інструментарію, що є базою формування їх професійної компетентності.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Унаслідок узагальнення результатів дослідного навчання можна стверджувати, що ефективність професійної підготовки майбутніх педагогів з формування професійної компетентності суттєво підвищується за рахунок технологізації професійної підготовки, оновлення змісту спеціальних дисциплін, конкретизації функцій проєктної діяльності, технологій і технолого-методичного інструментарію в практиці закладу вищої освіти у спеціально створених педагогічних умовах.

Отже, можна стверджувати, що досконало організований освітній процес, робота над проєктами по виготовленню виробів з курсу спеціальних дисциплін буде сприяти розвитку особистистих якостей та удосконаленню фахової підготовки майбутніх спеціалістів.

Проведене дослідження не вичерпує всієї різноманітності питань, що пов'язані з модернізацією професійної підготовки майбутніх учителів технології. Подальші наукові розвідки потребують оновлення змісту спеціальних дисциплін з орієнтацією на вимоги технологічної освіти і ускладненню професійних функцій проєктної діяльності, засобів технологічних дій та набуття практичного досвіду проєктування, моделювання, конструювання як важливих характеристик професійної компетентності у сфері рішення педагогічних проблем відповідно до нових парадигм вищої освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ / REFERENCES

1. Галус, О. М. (2010). Наукові підходи щодо професійної підготовки майбутніх педагогів у ступеневому вищому навчальному закладі. Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького. Серія: Педагогічні та психологічні науки, 54, 13–17. (Galus, O. M. (2010). Scientific approaches to the professional training of future teachers in a higher educational institution. Collection of scientific works of the National Academy of the State Border Guard Service of Ukraine named after Bohdan Khmelnytsky. Series: Pedagogical and psychological sciences, 54, 13–17).
2. Гуревич, Р. С. (1999). Теоретичні та методичні основи організації навчання у професійно-технічних закладах (дис. ... д-ра пед. наук). Київ. (Gurevich, R. S. (1999). Theoretical and methodological foundations of the organization of education in vocational and technical institutions (DSc thesis). Kyiv).
3. Докучаєва, В. В. (2005). Проєктування інноваційних педагогічних систем у сучасному освітньому просторі : монографія. Луганськ : Альма-матер. (Dokuchaeva, V. V. (2005). Designing innovative pedagogical systems in the modern educational space: monograph. Lugansk: Alma-mater).
4. Жабенко, О. В. (2017). Особливості професійного розвитку науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти України. Молодий вчений, 7, 284–289. (Zhabenko, O. V. (2017). Peculiarities of professional development of scientific and pedagogical workers of higher education institutions of Ukraine. Young scientist, 7, 284–289).
5. Кондрашов, М. М. (2019). Управління якістю підготовки майбутніх учителів до успішної професійної діяльності: теоретико-методичний аспект: монографія. Черкаси. (Kondrashov, M. M. (2019). Quality management of future teachers' training for successful professional activity: theoretical and methodological aspect: monograph. Cherkasy).
6. Методика трудового навчання: проєктно – технологічний підхід : навчальний посібник, О. М. Коберник, В. К. Сидоренко (заг. ред.). (2007), (с. 27). Умань : КопіЦентр. (Methodology of labor training: project-technological approach: a manual. In O. M. Kobernyk, V. K. Sydorenko (Eds.). (2007), (p. 27). Uman: KopyCenter).
7. Освіта дорослих: енциклопедичний словник, В. Г. Кремень, Ю. В. Ковбасюк (ред.). (2014). Київ : Основа. (Adult education: encyclopedic dictionary. In V. G. Kremen, Yu. V. Kovbasyuk (Eds.). (2014). Kyiv: Osnova).
8. Соціолого-педагогічний словник, В. В. Радул (ред.). (2004). Київ ЕксОб. (Sociological and pedagogical dictionary. In V. V. Radul (Ed.). (2004). Kyiv EksOb).
9. Закатнов, Д. О., Орлов, В. Ф., Вовковінський, М. І. та ін. (2015). Формування готовності учнів ПТНЗ до вибору й реалізації професійної кар'єри : методичний посібник,

- Д.О. Закатнова (ред.). Київ : ІПТО НАПН України. (Zakatnov, D. O., Orlov, V. F., Vovkovinsky, M. I. et al. (2015). Formation of readiness of students of vocational schools to choose and implement a professional career: a methodological manual. In D. O. Zakatnova (Ed.). Київ: ІПТО NAPS of Ukraine).
10. Шраменко, О. В., Полякова О. М. (2018). Завдання організації самостійної роботи студентів в еру інформатизації. Організація самостійної роботи студентів у контексті підвищення якості освіти : збірник матеріалів науково-практичної конференції. Харків. (Shramenko, O. V., Polyakova O. M. (2018). Tasks of organizing independent work of students in the era of informatization. Organization of independent work of students in the context of improving the quality of education: collection of materials of the scientific and practical conference. Kharkiv).
 11. Austin, V. L. (2018). Effective Behaviors Employed by Successful Teachers of Students with Learning and Emotional Challenges. Paving the Pathway for Educational Success: Effective Classroom Strategies for Students with Learning Disabilities.
 12. Clement, M. C. (2018). What Successful Teachers Do : A Dozen Things to Ensure Student Learning. Rowman & Littlefield.
 13. Review A of the Literature on Teacher Effectiveness and Student Outcomes. Retrieved from: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-030-16151-4_2.
 14. Ripley, D. (2018). The Successful Teacher's Survival Kit: 83 Simple Things that Successful Teachers Do to Thrive in the Classroom. Rowman & Littlefield.

Drashko O. M. Professional competence is the goal and result of training future teachers of technology in the conditions of a higher education institution.

The article considers professional competence as the goal and result of training future teachers of technology for creative pedagogical activity in the conditions of technologicalization of university education; the strategy and methodological basis of professional training, updating the content of special disciplines as an important factor in the formation of professional competence of an individual is substantiated; the structure of this complex personal formation and the functions of its structural components (motivational-value, content-modeling, constructive-active, reflective-presentational) are specified; the peculiarities of project activity, methodology, technology and technological-methodical tools, their impact on the formation of professional competence as an important factor in the creative growth of a person in the conditions of a higher education institution are disclosed.

The purpose of the article is to determine the prerequisites, content and specifics of the technology for the formation of professional competence of future teachers in the system of professional training in university education.

The prerequisite for the rational organization of professional training is its structuring on the basis of a personality-oriented, content-process, competence-based, creative-activity and technological approaches. These approaches are the methodological basis for the formation of professional competence of future teachers of technology. The personally oriented nature of training ensures the formation of professional qualities of the individual, the ability to self-organize, self-development, self-affirmation in a situation of professional orientation, without which successful pedagogical activity is impossible.

The results of experimental training confirmed the possibilities of special disciplines, the use of innovative technologies, project activities in the formation of professional competence of future specialists in specially created conditions of professional training, updating its content, methods and technologies, the use of technological and methodological tools, which positively affects the professional development of students in the system university education.

Key words: *professional training, special disciplines, project activities, innovative technologies, professional competence, pedagogical conditions.*